ГАЗЕТА АСОЦІАЦІЇ ФЕРМЕРІВ ТА ПРИВАТНИХ ЗЕМЛЕВЛАСНИКІВ ДНІПРОПЕТРОВСЬКОЇ ОБЛАСТІ

ФЕРМЕР ПРИДНІПРОВ'Я

20 лютого 2019 року ● № 8 (95)

Поле вже кличе...

В Україні розпочато підживлення озимих культур. На 15 лютого аграрії 14 областей України провели підживлення на площі понад 700 тис. га (10% до прогнозу - 7,5 млн. га), що на 4% більше ніж на аналогічну дату.

Щодо стану посівів озимих культур. Так із посіяних 7,6 млн. га сходи отримано на 98% площ, з них в доброму та задовільному стані знаходяться 86%, в слабкому та зрідженому – 14%.

Сходи озимого ріпаку отримані на 99% площ, з них 92% – в доброму та задовільному стані, 8% – в слабкому та зрідженому.

Стан посівів озимих культур є одним із кращих за останні п'ять років. Цього року планується посіяти зернові культури на площі 14,8 млн. га або 54% у структурі посівних площ, що відповідає нормативам оптимального співвідношення культур у сівозмінах.

Так, посів ярих зернових культур прогнозується на площі 7,2 млн. га. При цьому структура зернового клину може корегуватися залежно від умов перезимівлі озимих культур за рахунок оптимізації площ ярих зернових культур, зокрема, кукурудзи на зерно та пізніх круп'яних культур.

Прес-служба Мінагрополітики..

«Ангели, які тримають українське небо»

Акції

Пам'ять учасників Революції Гідності, що загинули 18 лютого п'ять років тому вшановували у Києві. Як відомо, 18 лютого 2014 року розпочалися масові розстріли учасників Євромайдану. Тоді загинули 23 людини. Сотні були поранені.

Вранці на Алеї Героїв Небесної Сотні близько 200 людей прийшли до храму Архістратига Михаїла та українських новомучеників.

Священики Православної Церкви України відслужили панахиду. Потому родичі загиблих, учасники Євромайдану та просто громадяни поклали квіти біля монументу загиблим.

«Ця рана не гоїться, і дуже важко це переживати, але, з часом, вчишся з цим жити. Ми мусимо довести до кінця ті зміни, які почали наші рідні. Боротьба триває за справедливість і покарання винних. Зі злом треба боротися», – переконаний син загиблого героя Сергія Бондарчука Володимир.

Опісля покладання квітів та панахиди розпочалася щорічна тиха акція «Ангели пам'яті». Головна мета акції – розвісити білих паперових ангелів на деревах, що були свідками розстрілу мирних людей. Прикрасити дерева сьогодні прийшли студенти, які вирізали цих янголів власноруч.

«Ангел – це символ. Ми називаємо Небесну Сотню нашими ангелами, які тримають українське небо. Вони білі, вони символічні. Це чистота наших помислів і нашої пам'яті», – прокоментувала організаторка акції, співачка Анжеліка Рудницька.

Подібні акції «Ангели пам'яті» на честь Героїв Небесної Сотні відбулися по всій Україні.

Мамо, не плач, я повернусь весною…

(присвячую матерям загиблих героїв)

Мамо, не плач. Я повернусь весною.
У шибку пташинкою вдарюсь твою.
Прийду на світанні в садок із росою,
А може, дощем на поріг упаду.
Голубко, не плач.
Так судилося, ненько,
Що слово бабуню вже не буде твоїм.
Прийду і попрошуся в сон твій тихенько
Розкажу, як мається в домі новім.
Мені колискову ангел співає
І рана смертельна уже не болить.
Ти знаєш, матусю, й тут сумно буває:
Душа за тобою, рідненька, щемить.
Мамочко, вибач за чорну хустину,
За те, що віднині будеш сама.
Тебе я любив. І любив Україну
Вона, як і ти, була в мене одна.

Оксана Максимишин-Корабель.

«Чемпіон» Ціни з подорожчання - борщовий набір

В Україні з грудня 2018 року по січень 2019 подорожчали 88% продуктів харчування з категорії «соціальних». Так, подорожчання були зафіксовані на наступні продукти: картопля - виросла в ціні на 16%; капуста - на 29% (рекордне місячне подорожчання за зиму); буряк - на 15%; цибуля - на 10%

Ситуацію зі стрибком цін прокоментував голова Асоціації постачальників торговельних мереж Олексій Дорошенко у себе на сторінці в Facebook. Він стверджує, що незначне подорожчання торкнулося хліба й молочної продукції, також дорожчими стали риба і м'ясо. При цьому за результатами його спостережень, впали в ціні рис і цукор, а окремі види круп не змінилися у вартості, інформує Ukr.Media.

«Відбулося зростання вартості всіх видів хліба і молочки, борщового набору, соняшникової олії, яєць, макаронів, борошна, ячної крупи, пшона, всіх видів м'яса і сала, ковбас і риби. Стали дешевшими рис і цукор. Не змінилася ціна на гречку і манку», - написав Дорошенко.

Раніше Національний банк України в своїх економічних прогнозах на 2019 рік прописав підвищення газових тарифів на 15% у квітні-травні, які спричинять зростання цін на продукти харчування. Подорожчання, за словами представників регулятора, не повинні бути відчутними для населення, оскільки тарифи становлять близько 20% в індексі споживчої інфляції».

Також фінансові аналітики повідомили, що проведення виборів президента і складу парламенту в Україні в 2019 році загрожує високим ризиком зростання споживчих цін. Протягом всього року великих інвестицій в економіку не очікується, а витрати бюджету на соціальні потреби перевищать показники всіх попередніх років. У зв'язку з цим Нацбанку було запропоновано протягом усього року штучним чином стримувати курс і зберігати високу дисконтну ставку, щоб мінімізувати інфляційні ризики. Також регулятору рекомендують аж до грудня 2019 року не вмикати «друкарський верстат», стримуючи таким чином зростання цін.

Вчені стверджують, що 2019 рік стане найспекотнішим за всю історію людства. Науковці пов'язують цей факт з настанням фази Ель-Ніньо. Відповідні дослідження опубліковані у журналі National Geographic. За словами вчених, у момент приходу фази Ель-Ніньо поверхневі води східної частини Тихого океану теплішають.

«Чотири найбільш спекотні роки в історії були з 2015 по 2018, що спровоковано збільшенням викидів вуглекислого газу, які також за даними Всесвітньої метеорологічної організації (ВМО) досягли рекордного рівня», - йдеться в повідомленні.

Що стосується України, для різних регіонів наслідки потепління будуть різними, але прогноз вказує і матимемо більш теплі зими, особливо у північній частині, а літо стане на 2,5-3 градуси теплішим по всій державі.

Опади у північних регіонах взимку зростуть і влітку зменшаться в усіх регіонах. Снігу буде менше, ніж зараз, бо збільшення температури на 1 градус призводить до зменшення кількості днів зі сніговим покривом на 10-15%.

У зв'язку зі змінами клімату, синоптики прогнозують збільшення посушливості в найбільш родючих районах України.

Спекотна з суховійними явищами погода минулого року погіршила умови вегетації практично всіх сільськогосподарських культур. На багатьох площах відбулося висихання верхніх шарів ґрунту і значне зменшення запасів вологи. Через примхи природи вітчизняні аграрії недорахувались врожаю пшениці, ячменю, ріпаку.

Тому, якщо прогнози вчених справдяться, аграріям слід готуватися до ще більшої посухи, ніж минулого року.

Зміна клімату ще більше підштовхує аграріїв замислитися над інструментами попередження наслідків від примх погоди для власної справи. Агрострахування — один з інструментів мінімізації збитків при втраті врожаю в разі несприятливих погодних умов. Страхування полегшує отримання кредитів і служить джерелом коштів для покриття частини витрат за кредитними зобов'язаннями при втраті врожаю, що знижує ймовірність банкрутства виробництва.

Як свідчить практичний досвід, основна загроза для врожаю – це дефіцит вологи. Саме тому більш ніж дві третини страхових випадків у сільському господарстві – це посуха, яка є одним із основних погодних ризиків в Україні. Кілька останніх років показали, що майже всі регіони країни не захищені від неї. Це, зокрема, підтверджує і минулорічна погода та дефіцит дощів, який спостерігався на більшості території України, повідомляє AgroReview.

Загрозлива посуха

Прогноз

Сучасні сюжети

ТАЄМНИЦІ БІЛИХ КВАДРАТІВ

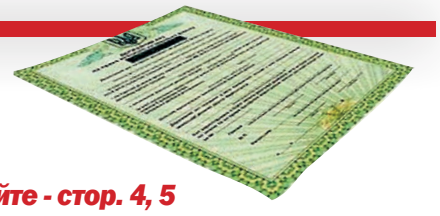

Читайте - стор. 4, 5

ГАЗЕТА АСОЦІАЦІЇ ФЕРМЕРІВ ТА ПРИВАТНИХ ЗЕМЛЕВЛАСНИКІВ ДНІПРОПЕТРОВСЬКОЇ ОБЛАСТІ
ФЕРМЕР ПРИДНІПРОВ'Я

НЕМАЄ КУДИ ПІТИ...

До початку московської агресії ніхто особливо не переймався, якого патріархату та чи інша церква. Ходили до найближчої, та й усе: в неділю, на свята, чи коли треба було посвятити паску, воду, або обряд який відправити. Задуматися примусила війна, і то не всіх. Деякі наші православні християни до цього часу не знають і знати не бажають, що ходять у церкву Московського патріархату, цілують ручку російському попу, несуть туди кошти. Довіряють йому найпотаємніше, а він є гвинтиком агресивної машини країни–загарбника. Місія його в Україні ворожа українському суспільству: використовуючи віру прихожан, тримати їх у покорі, насаджувати свою ідеологію «руського міра». А який той «мір», уже відомо: Крим росіяни анексували і мілітаризували, на Донбасі йде війна і усе заради того, щоб тримати українців у колоніальній залежності.

– Буде «мір», буде «мір», тільки покоріться, не воюйте, захищаючи Україну – ніби заведені вдовбують в голови українців адепти «руського міра».

Не так вже й давно, під час Другої світової війни подібний мир також обіцяли інші окупанти - німецькі фашисти, гарантували його за повне упокорення перед ними.

Глашатаї «руського міра» діють на всіх фронтах: військовою силою на Донбасі, політичною демагогією з екранів телевізорів, особливо напередодні виборів. І, безумовно, тишком–нишком допомагають засланні козачки в рясах Кремлю у церквах Московського патріархату, напоумлюючи парафіян «на смірєніе». Але ті православні українці, хто був на фронті добровольцем, військовослужбовцем, волонтером, а також інші патріотичні люди України вже п'ять років не бажають миритися із засиллям московських церков і попів на Батьківщині. Та й звичайних громадян все більше почало цікавити питання:

- А якого патріархату найближча церква у нашому селі, місті?

Нещодавно довелося побачити цікаву картинку на житловому масиві Ігрень, коли одна з похилого віку жінок, проходячи повз великий собор Московського патріархату, плюнула на двоголового орла, що й досі красується на його брамі. Священнослужитель цієї церкви загрозливо їй зауважив:

- Ты что плюешь на крест, безбожница?

- Я не на хрест, а на отого двоголового орла, що клює Україну, плюю! – сердито відповіла жінка і гордо пішла далі.

Велике лукавство московських священнослужителів полягає в тому, що вони ніби одягли маски на обличчя храмів, назвавши їх Українськими православними церквами Московського патріархату. Звичайна людина, яка не надто розбирається в церковних тонкощах, бачить в назві церкви слово «Українська», та й думає, що своя. А якого вона патріархату і що це означає – не кожен вдається в деталі. Це є великий обман українських православних віруючих. Бо той факт, що така церква, хоч і має в своїй назві слово «Українська», насправді за статутом підпорядкована Московському патріархату, тобто Кремлю! Просто огидним є факт, що це намагаються приховувати зараз від прихожан московські служки. Розповідають, що ніякого Московського патріархату взагалі немає, то вигадка… журналістів. Про Томос від Вселенського Патріарха, наданий Україні, теж говорять, що він ще не визнаний іншими державами, і тому подібне.

За Конституцією у нас свобода віросповідання, кожен має право йти в той храм, який забажає. Але насправді, як виявилося, великій частині українських православних, які є патріотами України, зараз піти нікуди через засилля чужоземних церков, куди Москва своєю агресивною політикою відбила бажання ходити. А іншої церкви в селі, навіть в районі, немає. Але ж церковні споруди належать громадам, тобто прихожанам, які й повинні вирішити питання: чия має бути церква та кому підпорядковуватися? Господь надав для нашої держави таку історичну можливість для об'єднання всіх православних в Єдину Автокефальну Православну церкву. І не скористатися цим шансом просто гріх!

Іван МОРОЗ.

І за «поребриком» є люди,

громадянська позиція яких щодо України і мужність вражають. Не зважаючи на те, що на них здійснюється шалений тиск путінською владою, вони залишаються стійкими і незламними у своїх переконаннях. Добре розуміючи, що наражаються на небезпеку, ці відважні і сильні духом люди відверто кажуть: - Путін здійснив масштабну, невиправдану помилку стосовно України, здійснивши агресивні дії в Криму та на Донбасі. Простите нас, украинцы, если сможете!

Петро ЛУК'ЯНЕНКО

ТЕПЛІЄ на душі, коли знаєш, що там, у Московії, є особистості, що не піддаються оскаженілій антиукраїнській пропаганді і підтримують нас, чого б це їм не вартувало. Поки деякі українські артисти їздять підзаробити до країни-агресора, ніби і не знаючи про смерті українців на Донбасі з вини Путіна, страждають ті російські артисти, які не зраджують собі та не прогинаються під владу Кремля. На велику повагу заслуговують Андрій Макаревич, Олег Басілашвілі, Армен Джигарханян, Юрій Шевчук, Марк Захаров, Андрій Кончаловський, Борис Акунін та багато інших, які втратили можливість вільно творити та працювати в Росії через свою позицію.

Серед них і наша землячка, народжена 9 липня 1938 року на Січеславщині у Дніпрі, талановита актриса Лія Ахеджакова. Виросла вона в театральній сім'ї. Свій неординарний характер Лія проявила ще у десятирічному віці, коли її мама помирала від раку. Вона вирішила написати листа Сталіну з проханням про допомогу ліками. І (що дивно!) рідкісні нові ліки були сім'ї доставлені. Ахеджакова зіграла на сцені велику кількість різнопланових ролей, з 1973-го почала зніматися в кіно. Дебютна роль в фільмі «Шукаю людину» була відзначена призами міжнародних фестивалів у Варні і Локарно. Та велике визнання прийшло до актриси після зйомок у фільмах Ельдара Рязанова, який повністю розкрив обдарованість актриси. За результатами опитування журналу «Радянський екран» Ахеджакова була названа кращою актрисою 1991 року. А за роль Фіми в фільмі «Небеса обетовані» вона отримала премію «Ніка» в номінації «Роль другого плану». Володіючи особливим акторським даром, Лія Ахеджакова навіть з маленької ролі вміє робити велику, незабутню. Кожна її участь у фільмах є ніби вишенькою на торті. Чого тільки варта її роль Вірочки–секретарші у фільмі «Службовий роман»!

Я Україну не зраджу!

Ахеджакова відома також своєю активною громадянською позицією, неодноразово виказувала своє невдоволення діями російської влади, зокрема підтримувала Михайла Ходорковського і виступала проти його засудження. У 2003 році написала листа проти війни у Чечні. Коли наступила криза влади у Кремлі у 1993-му, Ахеджакова виступила по телебаченню з різкою критикою антидемократичних сил, що розгойдували ситуацію в країні. Відверто критикувати політику президента Путіна вона почала давно, а 6 травня 2013 року висловила свою позицію на опозиційному мітингу у Москві, різко засудивши конституційні зміни, які призведуть, на її думку, до свавілля чиновників. В березні 2014 року Ахеджакова категорично заперечила проти введення російських військ на територію України:

- Я народилася в Україні і до року жила там. Але все одно Україна – це така ж моя батьківщина, як і Росія! Нехай ображають, нехай кидають в мене каміння, але я особисто Україну не зраджу!

У числі 60 діячів науки і культури російського «Союзу кінематографістів і професіональних кінематографічних організацій і об'єднань» вона підписала листа своїм колегам з України, засуджуючи російську військову інтервенцію в Україні:

- Дорогі друзі та колеги! Із болем прочитали ваш лист і вислухали ваше звернення. Ви справедливо кажете про безпрецедентну антиукраїнську кампанію, розв'язану російськими державними каналами, і про народне повстання проти ганебного режиму Януковича. Ми, як і ви, категорично проти брехні у висвітленні доленосних для України подій і, тим більше, проти російської військової інтервенції в Україну. Нас багато що пов'язує, щоб ми повірили сфабрикованій пропаганді. Тому відповідаємо лаконічно і недвозначно: не сумнівайтеся в нас. Ми на стороні правди, ми з вами!

Біль і відчай струменить її словами, коли вона говорить про політику Путіна щодо України:

- Хлопці, ми з вами! – і все. А зробити нічого не можна. Запрацювала страшна машина. Попереду йде пропаганда, за нею зиск і пожадливість. За ними – владолюбство і холуйство!

У липні 2014-го актриса знову публічно виступила, прочитавши вірш Орлуші «Реквієм за МН - 17», де від імені Росії взяла на себе відповідальність за збитий над окупованою Донецькою областю пасажирський літак. Тож недаремно вона отримала серед численних нагород за професійну діяльність і премію Московської Гельсинської групи «За захист прав людини засобами культури і науки» 2013 р. та премію «Ніка» в номінації «Честь і гідність» 2014 р.

«Приниження на всю країну»

Зараз у Росії не вщухає скандал, що розгорівся на початку лютого цього року після виступу Галкіна, де він зобразив у вигляді пародії діалог між Путіним і Ахеджаковою, намагаючись принизити актрису. В одному з нещодавніх інтерв'ю вона заявила, що гуморист Максим Галкін використовує її ім'я заради піару:

- Це не через вік. Коли я вмикаю «Перший канал» і бачу величезне свято в театрі «Сучасник», на якому талановита людина Галкін використовує моє ім'я, щоб посміятися наді мною, над моєю долею, мені прикро!

Галкін у своїй пародії на актрису зобразив розмову між нею і президентом РФ Володимиром Путіним, де відома своїми опозиційними поглядами Ахеджакова «скаржилася'» на бідність в країні, а президент їй «зробив зауваження» через занадто дорогі чоботи. Ахеджакова зізналася, що її бере жаль саме тому, що жартує Галкін над її громадянською позицією:

- Не має права Галкін користуватися моїм ім'ям, щоб насмішити глядача й робити таку милу імітацію, у якій я нібито чіпляюся до володарів світу цього зі словами: «Ой, я про Росію хочу поговорити!»

Ахеджакова зазначила, що такі жарти вона розцінює, як прояв слабкості. Як пише «Оглядач», Лія Ахеджакова попросила журналістів не приділяти надто пильної уваги довкола конфлікту з коміком Галкіним. Є речі важливіші.

Нагадаємо, що Лія Ахеджакова активно виступає за звільнення незаконно ув'язненого Кремлем українського режисера Олега Сенцова. У відеозверненні, яке показали 6 липня минулого року в Москві під час концерту на підтримку Сенцова, Ахеджакова заявила, що росіянам має бути соромно через голодування політв'язня. У відповідь Кремль не привітав актрису через три дні, 9 липня, з її 80 - річчям. Але це її зовсім не схвилювало.

Переймається вона найбільше тією обставиною, що політика держави, в якій живе, є агресивною до всього світу і, зокрема, до України. Викликає велику повагу той факт, що ця маленька, тендітна жіночка має не тільки неймовірний талант акторський, а й незламний, стійкий характер і намагається всіма своїми силами протистояти тій ганьбі, в яку загнав її країну Путін і його прихвосні. Мудрість її полягає в тому, що офіційну агресивну політику Кремля вона сприймає, як свою особисту громадянську відповідальність. Тому й бореться Лія Ахеджакова, незважаючи ні на що, щоб припинити війну, за що їй честь і хвала від усього українського народу і, зокрема, від її земляків із Січеславщини.

Два місяці тому жителів України шокувало групове збройне пограбування з цинічним вбивством відомого в Придніпров'ї фермера Олександра Грушки, про що йшлося в новорічному номері нашого тижневика. Зовсім несподівано, з чужої злої волі пішов у засвіти люблячий чоловік і батько, молодий дідусь, який за роботою не встиг натішитися онуками… За багаторічну успішну працю на хліборобській ниві Олександр Федорович мав високі відзнаки, знаходив час і сили для запитів людей як депутат Криничанської районної ради, надавав фронту волонтерську допомогу. І міг би й далі ростити хліб і творити добрі справи на Землі, та найманий чи свідомий убивця зі співучасниками розділив життя великої родини Грушок на «до» і «після» моторошної події. Мимоволі пригадуються слова, сказані економістом Андрієм Новаком рівно п'ять років тому Віктору Януковичу з початком розстрілу мирних демонстрантів Майдану, ще до його втечі:
- Жоден паразит у живій природі ніколи не вбиває свою жертву, за рахунок якої живе… Та ти і це зробив.

Перше затримання у справі Олександра Грушки

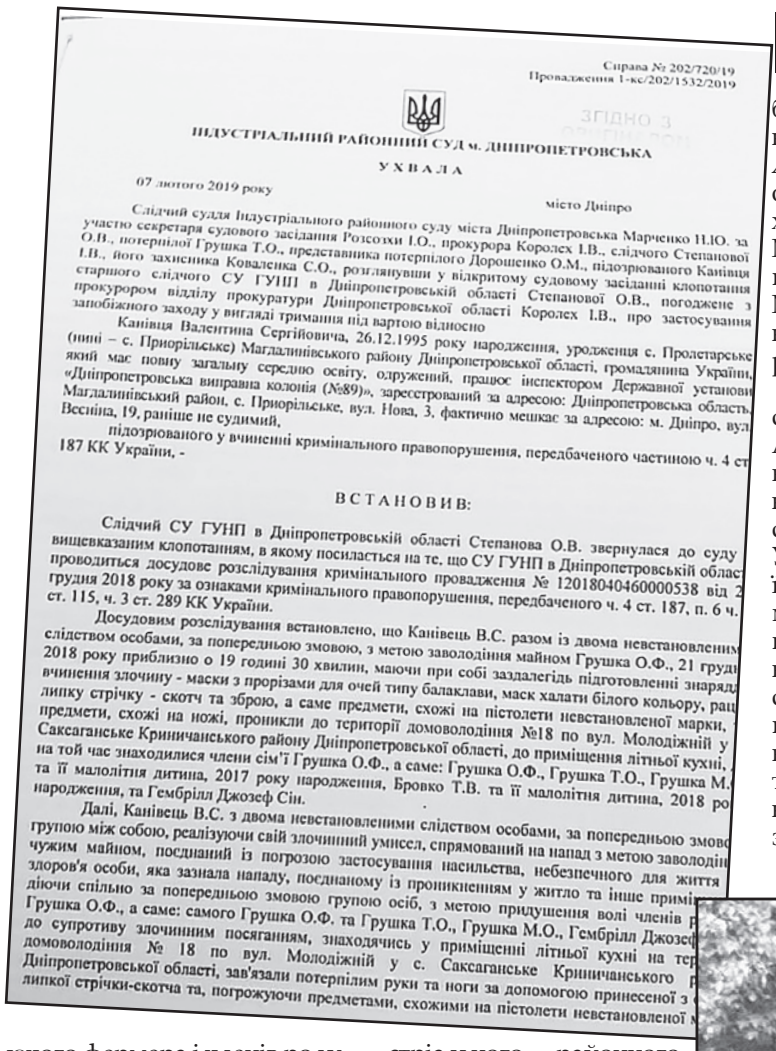

Справа № 202/720/19
Провадження 1-кс/202/1532/2019

ЗГІДНО З ОРИГІНАЛОМ

ІНДУСТРІАЛЬНИЙ РАЙОННИЙ СУД м. ДНІПРОПЕТРОВСЬКА

УХВАЛА

07 лютого 2019 року — місто Дніпро

Слідчий суддя Індустріального районного суду міста Дніпропетровська Марченко Н.Ю. за участю секретаря судового засідання Розсохи І.О., прокурора Королех І.В., слідчого Степанової О.В., потерпілої Грушка Т.О., представника потерпілого Дорошенко О.М., підозрюваного Канівця І.В., його захисника Коваленка С.О., розглянувши у відкритому судовому засіданні клопотання старшого слідчого СУ ГУНП в Дніпропетровській області Степанової О.В., погоджене з прокурором відділу прокуратури Дніпропетровської області Королех І.В., про застосування запобіжного заходу у вигляді тримання під вартою відносно

Канівця Валентина Сергійовича, 26.12.1995 року народження, уродженця с. Пролетарське (нині – с. Приорільське) Магдалинівського району Дніпропетровської області, громадянина України, який має повну загальну середню освіту, одружений, працює інспектором Державної установи «Дніпропетровська виправна колонія (№89)», зареєстрований за адресою: Дніпропетровська область, Магдалинівський район, с. Приорільське, вул. Нова, 3, фактично мешкає за адресою: м. Дніпро, вул. Весніна, 19, раніше не судимий,

підозрюваного у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого частиною ч. 4 ст. 187 КК України, -

ВСТАНОВИВ:

Слідчий СУ ГУНП в Дніпропетровській області Степанова О.В. звернулася до суду з вищевказаним клопотанням, в якому посилається на те, що СУ ГУНП в Дніпропетровській області проводиться досудове розслідування кримінального провадження № 12018040460000538 від 2 грудня 2018 року за ознаками кримінального правопорушення, передбаченого ч. 4 ст. 187, п. 6 ч. ст. 115, ч. 3 ст. 289 КК України.

Досудовим розслідуванням встановлено, що Канівець В.С. разом із двома невстановленим слідством особами, за попередньою змовою, з метою заволодіння майном Грушка О.Ф., 21 груд 2018 року приблизно о 19 годині 30 хвилин, маючи при собі заздалегідь підготовленні знаряд вчинення злочину - маски з прорізами для очей типу балаклави, маск халати білого кольору, рац липку стрічку - скотч та зброю, а саме предмети, схожі на пістолети невстановленої марки, предмети, схожі на ножі, проникли до території домоволодіння №18 по вул. Молодіжній у Саксаганське Криничанського району Дніпропетровської області, до приміщення літньої кухні, на той час знаходилися члени сім'ї Грушка О.Ф., а саме: Грушка О.Ф., Грушка Т.О., Грушка М. та її малолітня дитина, 2017 року народження, Бровко Т.В. та її малолітня дитина, 2018 ро народження, та Гембріл Джозеф Сін.

Далі, Канівець В.С. з двома невстановленими слідством особами, за попередньою змов групою між собою, реалізуючи свій злочинний умисел, спрямований на напад з метою заволодін чужим майном, поєднаний із погрозою застосування насильства, небезпечного для життя здоров'я особи, яка зазнала нападу, поєднаному із проникненням у житло та інше примі діючи спільно за попередньою змовою групою осіб, з метою придушення волі членів Р Грушка О.Ф., а саме: самого Грушка О.Ф. та Грушка Т.О., Грушка М.О., Гембріл Джозеф до супротиву злочинним посяганням, знаходячись у приміщенні літньої кухні на тер домоволодіння № 18 по вул. Молодіжній у с. Саксаганське Криничанського Р Дніпропетровської області, зав'язали потерпілим руки та ноги за допомогою принесеної з липкої стрічки-скотча та, погрожуючи предметами, схожими на пістолети невстановленої м

Остап ВЕРНИГОРА

ТАК СТАЛОСЯ і в Криничанському районі - троє розбійників у масках діяли блискавично, можливо, знали, що після продажу зібраного урожаю в будинку фермера були ще не використані для господарських чи власних потреб кошти. Але пограбуванням не обмежилися. Чи мали таке завдання, чи щось інше вплинуло на їхню поведінку, це має встановити досудове розслідування. У ньому 6 лютого з'явився перший результат – затриманий Валентин Канівець, 1995 року народження, інспектор державної установи «Дніпропетровська виправна колонія № 89», одружений, раніше не судимий, уродженець села Приорільське (кол. Пролетарське) Магдалинівського району. Після проведення необхідних експериментів старший слідчий слідчого управління ГУ Нацполіції Дніпропетровської області О. Степанова направила 7 лютого клопотання про утримання підозрюваного під вартою до Індустріального районного суду Дніпра. Після його розгляду, в якому брали участь прокурор І. Королех, підозрюваний із захисником, члени родини О. Грушки слідчий суддя Наталя Марченко констатувала в ухвалі:

«Досудовим розслідуванням встановлено, що В. Канівець разом із двома невстановленими особами, за попередньою змовою, з метою заволодіння майном О. Грушки 21 грудня 2018 р. приблизно о 19 год. 30 хв., маючи з собою заздалегідь підготовлені знаряддя злочину – маски з прорізами для очей типу балаклави, маскхалати білого кольору, рації, скотч, предмети, схожі на пістолети та ножі, проникли на територію домоволодіння О. Грушки в с. Саксаганське Криничанського району, де на той час разом із потерпілим знаходилися його дружина, дві доньки з двома малими дітьми і зять. Далі В. Канівець зі спільниками, погрожуючи зброєю, з метою придушення волі членів родини, зв'язали потерпілим руки та ноги скотчем. І почали вимагати у О. Грушки наявні грошові кошти. Потерпілий, розуміючи своє та родини безпорадне становище, передав злочинцям грошові кошти за вирощений урожай в сумі 50 тисяч гривень та 21 100 доларів».

На жаль, навіть після цього агресія нападників завдавати удари ногами й руками зв'язаному Олександру Грушці на очах у членів сім'ї… Били по голові, обличчі й тілу. Після чого один із невстановлених спільників В. Канівця вдарив господаря будинку ножем у зону грудної клітки, що спричинило ушкодження правої легені та велику крововтрату. Аж після цього розбійники зникли, залишивши помираючого фермера і членів родини зв'язаними.

Далі в ухвалі Індустріального районного суду Дніпра йдеться про підстави утримання підозрюваного під вартою:

«Наявність обгрунтованої підозри В. Канівцю підтверджується протоколами пред'явлення осіб для впізнання, відповідно до яких підозрюваного впізнали члени родини О. Грушки, в т. ч. за голосом. За місцем реєстрації він не мешкає, з дружиною та своєю дитиною фактично не проживає, що свідчить про нестійкість його соціальних зв'язків та дає підстави вважати, що він може переховуватися від органів досудового розслідування та суду. Знаходячись на свободі, В. Канівець може знищити, сховати або спотворити речі, які мають істотне значення для встановлення обставин кримінального правопорушення, оскільки проведеними слідчими заходами місцезнаходження знарядь злочину – зброї, одягу та взуття, рацій, предметів, отриманих злочинним шляхом - не встановлено. В. Канівець проходив службу в зоні АТО і має навички стрільби з вогнепальної зброї, під час злочинів відносно О. Грушки та його родини був озброєний і є підстави вважати, що він може вчинити інше кримінальне правопорушення».

Відтак рішенням Індустріального районного суду В. Канівцю, підозрюваному у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 4 ст. 187 ККУ (розбій, спрямований на заволодіння майном у великих чи особливо великих розмірах, або вчинений організованою групою осіб, або поєднаний із заподіянням тяжких тілесних ушкоджень, - карається позбавленням волі на строк від 8 до 15 років із конфіскацією майна), обрано запобіжний захід у вигляді тримання під вартою на строк 60 днів до 6 квітня включно. Підозрюваний винним себе не визнав, розслідування триває.

З цієї трагічної історії, коли вина підозрюваного буде доведена в суді, підсумовуються, здавалося б, непоєднувані речі. До поважного хлібороба і волонтера, який власною спромогою, добровільно допомагав фронту, ввірвався в дім зі зброєю молодий воїн з невідомими, який захищав фермера на передовій! Прийшли, щоб відібрати в нього не лише майно. Сьогодні на фронті використовується героїчний досвід Української повстанської армії, яка майже два десятиліття боролася з тими ж самими «визволителями», зокрема застосування псевд тощо. Але в УПА діяв непорушний принцип: за гра-

Резонанс

бунок будь-чого в мирного населення – розстріл. Дозволялося лише за надзвичайних обставин попросити щось із харчів чи прихисток. У книзі Михайла Андрусяка «Брати грому» легендарний сотенний Мирослав Симчич, який щойно відзначив свій 96-й день народження, розповідає про це.

Певно ж, подія в Саксаганському трапилася після фронту. Але чому усвідомлення власної високої місії борця за самостійну Українську державу, стовідсотково притаманне воїнам УПА, сприймається не всіма їхніми сьогоднішніми побратимами? Чи тому, що тоді були кращі політвиховники та провідники нації? Відомий київський волонтер Роман Синіцин, що заснував з Георгієм Тукою волонтерську групу «Народний тил», під час розслідування гучного вбивства Катерини Гандзюк гірко зазначив:

- Маховик насилля розкручується. Особливо загрозлива тенденція – виконавцями нападів стають ветерани війни. На Катю напали бійці, які захищали Донецький аеропорт. Люди повертаються з фронту в тяжкому психологічному стані. Ніхто ними не займається, окрім деяких волонтерських ініціатив. Зрозуміло, ветерани вміють вбивати. Часто у них немає грошей. Погоджуються на сумнівні підзаробітки.

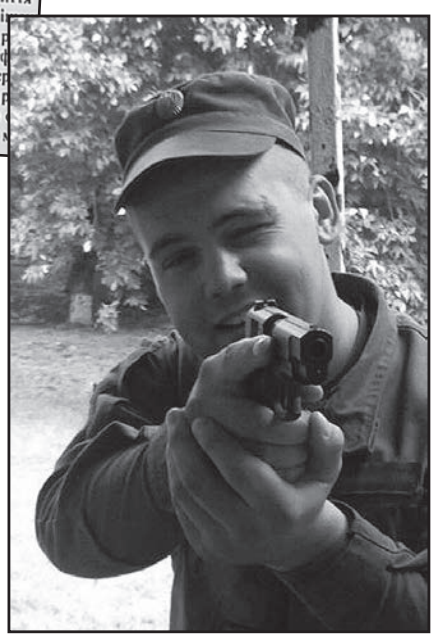

Підозрюваний Валентин Канівець.

Передостаннє твердження В. Канівця не стосується, він мав роботу інспектора виховної установи. Але сталося. На превеликий жаль, так є в сучасному житті – молоді герої, які не шкодують життя на передовій. І розбійники, які теж там були. І все це в одній Україні. ■

По-звірячому вбили літнього чоловіка ножем і каменем

У Кривому Розі вбивця кілька разів ударив ножем 76-річного знайомого в шию, груди і голову, а після залишив його помирати. Про це повідомили в обласному управлінні Нацполіції. Тіло померлого з явними ознаками насильницької смерті виявили його родичі на узбіччі дороги між двома селами в Криворізькому районі. Вони і повідомили про це в поліцію. Правоохоронці затримали ймовірного вбивцю вже через кілька годин. Ним виявився 53-річний безробітний місцевий житель, який відразу ж зізнався у скоєному. Чоловік розповів, що вирішив убити свого знайомого в ході раптово виниклої сварки. Спочатку він вдарив старого каменем по голові, а потім завдав кілька ударів ножем в шию і груди. Зараз підозрюваний затриманий, вирішується питання про обрання йому запобіжного заходу. А поліцейськими встановлюються всі обставини справи в рамках кримінального провадження, розпочатого за статтею умисне вбивство. Максимальна санкція статті передбачає покарання у вигляді позбавлення волі терміном до 15 років. ■

! Суворо покарай своє дитя, що вбило комаху. З цього починається людиновбивство *Піфагор Самоський*

ФЕРМЕР ПРИДНІПРОВ'Я

ТАЄМНИЦІ БІЛИХ КВАДРАТІВ

Микола ЯСЕНЬ

ВІСІМ років тому Наталя Косенко ще не була пенсіонеркою, ще її сім'я виношувала тоді неабиякі плани, тому й придбала жінка земельну ділянку у містечку Підгородному. Це лише за кілька кілометрів від обласного центру, де звити собі житлове гніздечко наразі воліє немало тутешнього люду. Наталя Вікторівна не порахувалася з тим, що за ділянку практично у центрі затишного містечка доведося заплатити кругленьку суму. Бо ж мріяла разом з рідними про власну садибу в обіймах аж з трьох боків мальовничої притоки Самари річки Кільчень. Але відразу скажемо, що Наталі Косенко до виходу на пенсію так і не вдалося втілити свої надії у реальні споруди, а тепер не вдається і її дітям та онукам. Не інакше, тяжко зітхає жінка, як хтось накаркав-наворчив, заворожив нашу ділянку.

Ситуація, власне, наступна: документ, що ділянка на правах приватної власності належить Наталі Вікторівні і її чоловіку, існує в природі. Є й акт купівлі-продажу. Однак щоб з тією або іншою метою починати користуватися-розпоряджатися землею, необхідно отримати землевпорядні документи. І в першу чергу ділянку потрібно нанести на кадастрову карту, а простіше й зрозуміліше – одержати її кадастровий номер. Так от, поки що восьми років не вистачило дійсно, щоб Косенки бодай отримали на руки документацію із землеустрою. Без якої обласний підрозділ Державної служби з картографії та кадастру «не бере в роботу замовлення, хоч ти її працівникам кілки на головах теши».

- Хочу особливо підкреслити, - каже Наталя Вікторівна, - що проект з землеустрою ми довірили виготовити не якійсь там комерційній конторі, а спеціалізованому на цей рахунок науково-дослідному і проектному інституту. Незважаючи на це, інститут здійснив уже шість спроб підготувати документ, одначе усі шість разів обласне управління Державної служби з картографії та кадастру знаходило якісь помилки чи неточності і повертало проект на доробку, а то й на переробку. Сміх та й годі. Хоч нам з чоловіком і нашими дітьми не до сміху. Для нас це якесь, слово честі, незбагненне божевілля.

Справді ж бо, це вже терпіння, яку витримку треба мати, щоб вісім років державний і науково-проектний інститут, мов за носа замовників водив і водить. Невже у даному конкретному випадку група проектантів під орудою Світлани Жадан ну ніяк не може, хоч ти караул кричи, підготувати документ, як це без проблем виготовила аналогічних з приводу інших ділянок уже більше кількох тисяч і з успіхом продовжує виготовляти й далі?! Тут і забобонним не будеш, однак повіриш, що придбаній Косенками ділянці як щось поробблено. З другого боку, не може не викликати як подив, так і гнів те, що й обласне управління Держгеокадастру шість разів завертало проект, так і не спромігшись до пуття пояснити, чому у даному винятковому випадку науково-проектний інститут наражається на невдачу. Загадка якась, їй-Богу, розгадати яку навіть вченим людям зась.

- Насправді скринька тут легко відчиняється, - раптом каже Наталя Косенко.- Усі ці вісім років нам регулярно, з доволі сталою періодичністю, дзвонять незнайомі, невідомі люди і пропонують… викупити нашу земельну ділянку. Мовляв, продавайте, поки ми добрі і даємо хороші гроші. З часом почали й докидати, щоб продали по-хорошому, оскільки по-хорошому довго не буде. Зрідка й дзвонять ті, хто називається працівниками або районних установ, або й обласних. Ці довірливо радять нам продати. Останнім часом не забуваючи і ехидно навздогін запитати, скільки ж бо літ збираємося ми ще чекати кадастровий номер на свою ділянку? І чи взагалі сподіваємося його діждатися?

Звідси зрозуміло, що хтось хитрий і підступний накинув око на шикарну ділянку під забудову. Не інакше, як прогавив дійсно виняткове місце зводити собі котедж, а, може, що й цілу «фортецю». Адже місце з усіх точок зору золоте: поруч з обласним центром, у чималому містечку і водночас мов на півострові розкішної річки Кільчень. За дніпропетровськими мірками майже рай. Не випадково недавно поруч з фатальною ділянкою Косенків спорудили надсучасний і один нині з найкращих в області дитячий садок-комбінат XXI віку, як його, аж похлинаючись, подавала державна обладміністрація. Хоч версію, неначе це хтось конкретно з крутих із запізненням уподобав ділянку, Косенки відкидають. Наталя Вікторівна міркує, що навряд хтось би скільки років вислуховував відмову і не здавався, не втрачав би надії. Давно б уже махнув рукою. А оскільки не забувають свою «рекомендацію» нагадувати чиновники районних і обласних органів влади, і впертість працівників тутешньої служби Держгеокадастру, як на долоні, тому схоже, що комусь свербить перепродати ділянку. Адже ціни на «плани» під забудову тут уже захмарні і ростуть, мов на дріжджах.

У цій версії-підозрі Наталя Косенко впевнилася особливо минулої осені. Якраз після того, як у Підгородному відкрили наче небачений ще у сільській місцевості України дитячий садок, жінка всьоме прибула на свою ділянку з геодезистами науково-дослідного і проектного інституту земельних ресурсів. Аби всьоме готувати проект землеустрою для нанесення земельного наділу на кадастрову карту. Аж гульк, а посеред її ділянки на двох дуже міцних суміжних стовпах стримить електроопора, через яку подали електроенергію в новий дитсадок. Як це посміли, чому без дозволу людей, у чиїй приватній власності земельний наділ? Він же не пустир і не кинутий напризволяще…

З селищної ради Наталю Вікторівну відразу послали, даруйте, подалі – аж в дирекцію Дніпровської паливно-енергетичної компанії. Електроопора їй, мовляв, робота, то «більше ніхто вам не поможе». А в енергетичній компанії жінку підняли на сміх. Та ми лишень, сказали, проводи причепили і натягли, а стовп ставив той, хто будував дитсадок.

- Але якби тільки це мені сказали, - продовжує Наталя Косенко. - Знайшов за потрібне попередити мене особисто головний інженер ДТЕКу. у тому дусі, що відтепер ми не маємо права на свої ділянці ні будматеріали складувати, ні споруди будь-які зводити. У радіусі десяти метрів навколо стовпа також ні садити, ні обробляти, ні в оренду здавати.

З цієї причини Наталя Вікторівна і зробила висновок, що електроопору втюхнули на її ділянці навмисне. Аби помститися за багатолітню впертість. Або щоб провчити норовливих і незговірливих. Бо хто вони такі, що носяться зі своєю ділянкою, як з порожньою торбою?! А що, не так? На кадастровій карті ділянка Косенків – білий, порожній, не заповнений квадрат. Як прочерк. Ото чули ви про «Чорний квадрат» Малевича? Тепер можна розповідати про білий Косенків. Буде кадастровий номер, заявили у райадміністрації, приходьте, а поки що ідіть геть і не заважайте. Скарги у подібних випадках не приймаються.

- Ще й залякуватися заходилися, - каже Наталя Косенко. - Чи знаєте, запитали, що був замовником будівництва дитячого садка в Підгородному? Департамент капітального будівництва облдержадміністрації! Отам правду й шукайте. Якщо вистачить у вас, мовляв, сміливості…

У Наталі Вікторівни її вистачило. Вона подалася в ОДА з роздрукованим інформаційним повідомленням, у якому голова обладміністрації Валентин Резніченко на всі заставки хвалився, який неповторний ще дитячий комплекс вдалося звести його команді під боком обласного центру. Бо у самому Дніпрі навіть такого немає! Що так, то так, - погодилися у приймальні Резніченка, - але стосовно такої дрібниці, як не там поставлений стовп, голова області не приймає. Ідіть туди, не знаємо куди, чи як?

Наталя Косенко не розгубилася. Зібралася їхати у Київ до Президента. З тих міркувань, що, як вичитала в записаному з вуст губернатора монолозі, дитячий садок, а це значить, що і стовп на її приватній земельній ділянці під забудову та ведення присадибного господарства з'явилися «на виконання Програми Президента України Петра Порошенка з розвитку соціальних тилів сільських територіальних громад». А як жінці бути, якщо в області протягом восьми років білу пляму на кадастровій карті не можуть ліквідувати?

P.S. Поки цей матеріал готувався до друку, з Підгородного подзвонило ще кілька чоловік. У них та ж біда: довгими роками б'ються, як риба об лід, домагаючись на свої земельні ділянки кадастрових номерів, але марно. Мов у замкненому колі опинилися, з якого ні туди, ні сюди. І перепона, яку людям не вдається здолати-пройти, одна й та ж – обласна служба Держгеокадастру. Це, кажуть, така на Дніпропетровщині «технологія» брати змором «пересічних» власників земельних ділянок, щоб «віджимати»-відбирати їхні «білі плями» для перепродажі. А що в межах області не виходить простим громадянам добитися істини й правди, так це, стверджують, через іншу біду. Через те, що ставлення до простого народу в області давно наплювательське, як до бидла, котре не варте ні співчуття, ні поваги, ні справедливості на свою користь. Усі людські права ігноруються і топчуться брудними чобітьми по суті внутрішніх завойовників і окупантів, для яких збиткуватися й знущатися над народом – значить отримувати деформовану й явно хворобливу насолоду. А заодно, як зрозуміло кожному, зиск для власних кишень.

М.Я.

При цій нагоді: і про білі плями на карті області та всієї України

Як неважко зрозуміти, у цій публікації мова йшла про земельні ділянки в межах населених пунктів, які або надаються, або купуються народом для забудови садиб з житловими і господарськими спорудами. Але принагідно нам стало відомо, що білих плям-квадратів вистачає і на кадастрових картах земель сільськогосподарського призначення. Тих же, скажімо, земельних паїв, які потрапили у число невитребуваних або й так званих відумерлих, і котрих уже більше, ніж треба. Вистачає. На жаль, і села та цілі селища наші вимирають нині покотом, тому відумерлих їх незабаром буде не менше, ніж і відумерлих паїв. Не всі покинуті, спорожнілі двори наразі й використовуються. Але одне ділло, що чимало садибних ділянок, які залишаються без кадастрових номерів, однак же кимось - невідомим, виходить, - обробляються. А інше, що всі досі не нанесені на кадастрові карти, вічно незатребуваними не залишатимуться. Це як той запас, який комусь кишеню не обтяжує і їсти не просить, а настане момент, коли згодиться. Буде як знахідка.

Так от, а недавно – наприкінці минулого року – активісти Громадської організації «Люстраційно-антикорупційна Рада Придніпров'я» виявили 49 га орної площі в Апостолівському районі, котрі свого часу були передані комусь в оренду з умовою, що орендар першим ділом замовить проект із землеустрою і слідом усю іншу необхідну документацію з присвоєнням ділянці кадастрового номера. Але нічого подібного не зроблено до цих пір. Ясна річ, що активісти антикорупційної Ради відразу зацікавилися, а чому це так? Як розуміти таке? І дізналися сумну новину: чоловік, який брав 49 родючих гектарів, не встиг спочатку, а потім уже й не міг виконати обумовлену норму. На жаль, цей чоловік помер. Себто орендаря зараз немає. Але ж з іншого боку інша дивина: одначе ділянка мінімум три останні роки використовується і обробляється кимось невідомим. Хтось інший на ній сіє і жне, з вирощеного та зібраного отримує непогані гроші – і у вуса собі не дме, що все одно, як з краденої землі живе собі півроку чи бодай має додаткові прибутки. ГО «ЛАРП» миттю послала запит в обласне управління Геокадастру, аби «знайти кінці у цім гнилім ділі». Відповідь не забарилася. Точніше кажучи, не забарилася… «Відмова у наданні відомостей з Державного земельного кадастру». Але настільки несподівана і оригінальна за № РВ-1200832122018, що варто її навести повністю, а саме:

«Державним кадастровим реєстратором Відділу в Апостолівському районі Головного управління Держгеокадасрту у Дніпропетровській області розглянуто заяву (запит) відомостей з Державного земельного кадастру разом із доданими до неї (нього) документами за №3В-990165771-2018 і відповідно до Закону України «Про Державний земельний кадастр» і Порядку ведення Державного земельного кадастру повідомляємо про відмову у наданні запитуваних відомостей з таких підстав:

Державний кадастровий реєстратор О. Є. Липська».

Ви зрозуміли? Не думайте, наче це ми в найцікавішому місці ненароком обірвали відповідь-відписку. У такому вигляді вона надійшла у «Люстраційно-антикорупційну Раду Придніпров"я». Себто після першого і одного-єдиного абзацу стоїть двокрапка, а далі… ніякого пояснення. Далі ні слова, ні півслова. Натомість вважайте, що до вас з повагою власною персоною пані реєстраторка О.Є. Липська. Очевидно з надією на розуміння, що відписка… липова. Але ж можна прочитати і так, що відомостей не надано з тих підстав, що в Апостолівському відділі Геокадастру працює пані Липська – згодні? Себто через те 49 га землі «безгоспні» на даний момент, що тут працює О.Є. Липська!

Довелося наполегливим активістам ГО «ЛАРП» прийти з візитом до першого заступника начальника Головуправління Держгеокадастру в області Євгена Нагорного, який на даний момент виконує обов'язки начальника. То Євген Володимирович попросив дати йому час «розібратися». Отож пообіцяв лише потім повідати ясність. Але не повідав її до цих пір. Думаємо, що затримка не випадкова. Адже на Дніпропетровщині залишилося чимало родючих земель аграрного призначення і у державній власності. Це землі, які належали колись науковим закладам і господарствам, державним установам та підприємствам, навчальним закладам і тому подібне. Їх немало – кілька сотень тисяч гектарів. Точної цифри навіть не називають, оскільки триває, кажуть, ревізія цих площ. Одначе наразі достеменно відомо, що лише 42 відсотка державних земель Дніпропетровщини за даними Програми «Моніторинг земельних відносин» на даний момент значаться у Державному земельному реєстрі». Решта, тобто більше половини – суцільна біла-біла пляма на кадастровій карті області.

І це ще що?! Бо за даними прес-служби Програми «Підтримка прозорого управління земельними ресурсами» загалом «в Україні сьогодні менше, ніж 20% земель державної власності зареєстровано в Держземкадастрі». Отож 80% не зареєстровано. А це значить, що хто ними користується, хто з них живе задарма, але приспівуючи – невідомо. Себто на кожному кроці у нас, куди не поткнись, суцільні таємниці «білих квадратів».

Неписані історії МИКОЛИ НЕЧИПОРЕНКА

У Дніпрі на дивом уцілілому будинку №24 колись вулиці Басейній, а нині Писаржевського, відкрито нарешті меморіальну дошку на честь Адріана Кащенка. Тут палкий патріот рідного краю, письменник і книговидавець, співець козацької слави жив і працював на початку минулого сторіччя в пору найяскравішого розквіту його вражаючого і, як тоді багато хто вважав, несподіваного таланту. А, як на нас, зараз дуже схоже на те, що сьогодні й поготів є потреба та сенс згадати і усім нам, і для всіх наших сучасників неординарного земляка-уродженця краю Запорозьких Січей.

У СІЧНІ 1932 року українська «Літературна газета» вмістила велику статтю, метою якої було «викриття націоналістичних збочень», аби «зірва маски з класово-ворожих вихваток у літературі». То ця стаття поміж іншого чи не в першу чергу закликала й «викоренити традиції контрреволюційної кащенківщини». Неймовірно: творів Адріана Кащенка радянська влада уже не друкувала, ніби їх і не існувало, ім'я письменника не згадувалося, мов ніщо зі створеного ним не було варте, а «традиції кащенківщини», виходить, «проникли глибоко» і зберігалися.

Відпихали ж Адріана Феофановича у забуття з такою силою, що про патріота фактично не залишилося спогадів. Зараз відомі лише спогади його рідного брата Миколи, біолога, академіка й одного з засновників Української академії наук. Але що писав Микола Феофанович? Читаємо: «Коли Адріан зацікавився українським рухом і як він став письменником, про це я не можу сказати нічого. У нашому батьківському домі не було заведено розмовляти рідною мовою, хоча, звісно, ми її прекрасно знали-розуміли, бо спілкувалися з сільським населенням узагалі і місцевими хлопчаками особливо. В гімназії я не помічав нахилів у Адріана ні до української мови, ні до письменництва. Останнє тим дивовижніше, що у нас був гурток гімназистів-початківців, які пробували себе як літератори, до яких належав і я, але тільки не Адріан». Правда, ще син активних свого часу у Катеринославі просвітян Арсен Біднов, виїхавши згодом до Чехо-Словаччини, писав, наче «серед дворових кріпаків батька Кащенка був один старий дід на ім'я Охрім, який добре оповідав про запорожців та старовину, і його оповідання охоче слухав малий Адріан».

Народився майбутній письменник справді у сім'ї не вельми багатого козацького походження поміщика на хуторі Веселий Лукашевської волості Катеринославської губернії – зараз це околиця Запорізької області, - і був у ній дев'ятою, останньою дитиною. Судячи з усього, батько хотів, щоб син став військовим. Навіть не давши Андрію скінчити четвертий клас гімназії, спорядив його до юнкерського училища. А може, лише тому, що мав право вчити у ньому сина за казенний рахунок. І от здобувши офіцерське звання, Кащенко кілька років служив, як він сам писав, «ротним вчителем солдат». Але кар'єра військового йому не сподобалася. Він з власної волі виходить у відставку і влаштовується працювати у службу контролю Катеринінської залізниці, яка тоді активно будувалася.

Здавалося, що на цій дуже неспокійній роботі Кащенко знайшов себе. На ній кар'єра Адріана Феофановича складалася більш, ніж вдало. Швидко нажив він слави знавця будівництва надійних залізничних колій та всіляких станційних споруд. А. Кащенка запрошують у Москву налагоджувати службу технічного нагляду за прокладанням залізниць у всеросійських масштабах. Звідти відсилають у Перм, потім Петербург. Будується залізниця на Кавказ, і Кащенко опиняється в Туапсе. Нарешті повертається у рідний Катеринослав. Уже в званні дійсного статського радника, яке було тотожне генеральському чину. З відповідною, ясна річ, платнею. Чого ще треба?

У тім то й річ, що ще раніше, у 1900 році, у Полтаві окремим виданням побачило світ гостро-полемічне оповідання про шукача істин з історії нашого народу – «про запорожців-козаків, безкраї татарські степи, наїзди гайдамаків на Україну, зруйновану Підпільнянську Січ, Кубань та Задунайську Січ і про те, як билися запорожці зі своїми ворогами, не шкодуючи крові». Оповідання називалося «Мрії і дійсність», а підписане було псевдонімом БУДІЙ. А тепер ось і стало відомо, що його автор на час написання уже сорокалітній Адріан Кащенко. І перу Адріана належать ще кілька подібних «дрібних» оповідань та легенда про могили-кургани Близнюки побіля Ненаситецького порогу, яка друкувалася у 1887 році в Катеринославі. З'ясувалося й більше: працюючи далеко від рідних країв, А. Кащенко «не поривав зав'язків з отчими землями і поринав в українські справи». Листувався з «близькими по духу» земляками, а також дійчами культури та науки в Україні. Скажімо, з Оленою Пчілкою та Панасом Мирним, з редакціями видавництв та часописів. Інша річ, що це листування, на жаль, не збереглося.

БУДІЙ КОЗАЦЬКОЇ ГІДНОСТІ

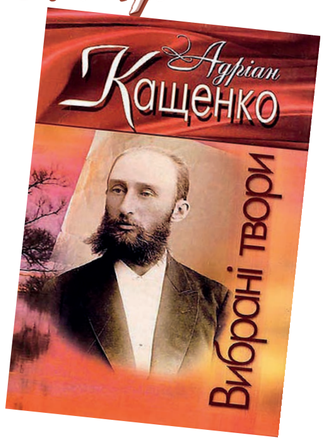

Уже в наші часи Микола Шудря в статті «Співець козацького ордена» написав, що «таємниця Адріана Кащенка поки що не розгадана до кінця – він досі залишається для читачів письменником без виразної літературної біографії». Одначе достоту відомий надто бурхливий перебіг творчих дерзань Адріана Феофановича після того, як він остаточно повернувся додому. Тут він пише чи закінчує початі раніше історичні оповідання «Запорозька слава», «Сіркова могила» та «На руїнах Січі». І відразу, як стверджує письменник-краєзнавець Микола Чабан, «за Кащенком закріпилася слава популяризатора козаччини». При кінці 1914 року письменник створює перше у нашому місті видавництво і друкує у ньому дві свої повісті – «З Дніпра на Дунай» та «Зруйноване гніздо». Потім оповідання «Про Самійла Кішку» та «Про гетьмана Сагайдачного».

Далі одне за одним з'являються історичні оповідання «Під Корсунем», «Борці за правду», «Славні побратими» (про Нечая та Богуна) та про Івана Сулиму «Над Кодацьким порогом». Нарешті розпочинає і свою найбільшу прозову річ – «Оповідання про славне Військо Запорозьке низове». Кащенко відкриває своє нове видавництво, у якому протягом 1917-18 років за власні кошти встигає 43-ма окремими виданнями видрукувати 23 своїх козацьких оповідань і повістей. В тому числі і дорожні нотатки «Мандрівка на пороги» та історико-топографічний опис колишніх козацьких вольностей «Великий Луг Запорозький», який дослідники сьогодні вважають лебединою піснею Адріана Феофановича. Ми ж про інше скажемо. Про те, що твори Кащенка читалися тоді, як бестселери – гарячими розкуплялися і старими, і молодими. Популярність письменника не мала меж. Навіть «батько запорозької історії» Дмитро Яворницький, згодом пригадував автор книги «В пошуках скарбів» Іван Шаповал, потайки заздрив славі Кащенка. Хоч і радів від того, що Адріан Феофанович «розбудив інтерес до козаччини і її духу».

Отож не випадково свої перші твори Кащенко підписував псевдонімом БУДІЙ. Але чому дійсно він так рішуче змінив усе у своєму житті, службу у чині генерала поміняв на літописця славних сторінок запорізьких козаків та книговидавця, витративши на це усі свої заощадження і залишившись на старість тяжко хворим без копійки в гаманці? Відповідь знаходимо в одному з рукописів Адріана Феофановича: «З юнацьких літ мене цікавило питання про те, через що це люде ніяк не упорядкуються так, щоб усім було однаково добре жити і всім було вільно, як от вміли порядкувать наші запорожці».

Але й це ще не все. Один з героїв оповідання Будія «Мрії і дійсність» промовляє: «Український народ великий і дужий! Він ще зовсім не жив! Усі сучасні кривди і знущання збудять його нарешті. Він прокинеться. Я вірую, що Україна знову буде великою і славною». А в одному з листів до журналу «Рідний край» ще 1906 року, який дивом зберігся, Кащенко писав, що «я вже тепер не зверну з шляху, яким я пішов». Тобто писатиму і далі «романтичні оповідання з минулого української вольниці і українського лицарства» майже як навчально-пізнавальні посібники для читання з курсу історії, в чому його звинувачували деякі критики. Бо «його оповідання і повісті дуже підвищують у нашої молоді національний гонор». А цю мету «я й мав на увазі ще тоді, коли писав перші свої оповідання», - заявив Адріан Феофанович все у тому ж єдиному, який зберігся, його листі, що був адресований у журнал «Рідний край».

! А що козакові треба: степу, хліба й неба

Козацька приказка

У яких громадян України можуть забрати пенсії

Українців можуть позбавити пенсії. Кабінет міністрів України запустив програму верифікації соціальних виплат і пенсій населення. Як заявив заступник міністра фінансів Юрій Джигир, верифікація спрямована на те, щоб допомогу з держбюджету отримували саме ті, кому вона потрібна. Бюджетні кошти повинні витрачатися ефективно і прозоро, а допомога надаватися адресно.

НА ПОЧАТКУ лютого у Верховній Раді зареєстрували законопроект № 9511 "Про верифікацію та моніторинг державних виплат". Документ підписав і затвердив Кабмін.

У законопроекті передбачено три етапи верифікації:
- превентивна - перевірка проводиться перед призначенням соціальної виплати і пенсії;
- поточна - перевірки для тих громадян, які вважають, що отримали законодавче право на соцвиплату;
- ретроспективна перевірка здійснюється для раніше призначених виплат.

Пенсії будуть позбавляти, якщо громадянин оформив її за підробленими документами або проживає на непідконтрольній уряду території країни

Пенсії будуть позбавляти:
- якщо громадянин оформив її за підробленими документами.
- виплати заберуть у пенсіонерів, які виїхали з України жити закордон або проживають на непідконтрольній уряду території країни.
- мають статус внутрішньо переміщеної особи, але не можуть його підтвердити.

Відзначається, що перевіряти будуть пільги, субсидії, стипендії та інші соціальні виплати для населення, які надаються за рахунок місцевих та державного бюджету чи Пенсійного фонду.

Нагадаємо, на початку весни, з 1 березня 2019 року українським пенсіонерам проіндексують їх пенсійні виплати. Підвищені пенсії згідно коефіцієнта, що враховує зростання інфляції і середніх зарплат по країні. За підрахунками уряду, такий коефіцієнт складе 1,174. Це означає, що в середньому пенсії будуть підвищені приблизно на 17%.

Рева підкреслив, що 17,4% від діючого розміру пенсії - це максимальна надбавка, вище якої пенсію найближчим часом проіндексувати уряд не зможе.

«Перерахунок пенсій залежить від коефіцієнта. У формулі закладений показник середньої заробітної плати - 3764 грн. Тепер це значення буде помножено на коефіцієнт. Він розраховується з 50% зростання зарплат і 50% інфляції. Остання у минулому році склала 9,8% - це 4,9%, а зарплати зросли приблизно на 25% - це 12,5%. Складаємо і отримуємо коефіцієнт 17,4%. 3764 множаться на 1,174, виходить нове значення зарплати, за яким рахується пенсія», - заявив міністр соціальної політики України Андрій Рева, передає прес-служба Мінсоцполітики.

Що робити?

Є два способи розвитку події:

1. Виклик через 102:

- здійсніть виклик на лінію «102» зі стаціонарного телефону (у випадку його відсутності рекомендуємо відшукати номер телефону (стаціонарний) місцевої чергової частини Управління поліції, оскільки у разі виклику з мобільного через «102» працівники поліції можуть не з'явитися або прибути занадто пізно (Вам доведеться чекати протягом дня));
- по приїзду слідчої оперативної групи радимо вам уважно слідкувати за діями або бездіяльністю. Рекомендуємо також проводити відеозйомку дій правоохоронців (у разі подальшої бездіяльності, або можливого зникнення будь-яких доказів);
- по закінченню проведення огляду вашого домоволодіння, Ви повинні ознайомитися з протоколом огляду місця події, де вірність Ви повинні засвідчити своїм підписом. Важливо! Перефотографуйте повний текст (обов'язково завершений документ) - така світлокопія буде копією оригіналу;
- цього ж дня у вас повинно бути відібрано пояснення, або у разі внесення негайних відомостей - допитано в якості потерпілого та надано вам пам'ятку про процесуальні права та обов'язки потерпілого.

2.Звеременення безпосередньо до управління поліції:

- вимагайте, щоб заяву у Вас було відібрано уповноваженою особою;
- окремо у вас уповноважена особа повинна відібрати пояснення з приводу події;
- у разі, якщо вам спричинені тілесні ушкодження, уповноважена особа повинна Вам надати направлення на судово-медичну експертизу.
- ч.1 ст.214 КПК України передбачає «слідчий, прокурор невідкладно, але не пізніше 24 годин після подання заяви, повідомлення про вчинене кримінальне правопорушення або після самостійного виявлення ним з будь-якого джерела обставин, що можуть свідчити про вчинення кримінального правопорушення, зобов'язаний внести відомості до Єдиного реєстру досудових розслідувань(далі - ЄРДР), розпочати розслідування та через 24 години з моменту внесення таких відомостей надати заявнику витяг з ЄРДР.»

Важливо! Рух вашої заяви необхідно відстежувати, тому якщо протягом 48 годин вас не було повідомлено про порушення «кримінальної справи», пропонуємо здійснити наступні дії:

1. Протягом 10 діб звернутися до суду зі скаргою про бездіяльність ОДР.
2. Отримати ухвалу про зобов'язання ОДР внести відомості до ЄРДР за заявою та розпочати досудове розслідування.
3. Звернутися до ОДР із заявою, надавши відповідну ухвалу на виконання.

Якщо заборгували зарплату...

Право на своєчасне одержання винагороди за працю захищається законом (ст. 43 Конституції України). Працівник має право на оплату своєї праці на підставі укладеного трудового договору (ст. 21 Закону України «Про оплату праці»). Невиплата заробітної плати та несплата аліментів - це одні з найболючіших соціальних проблем держави.

У КВІТНІ 2018 р. Міністерство юстиції розпочало кампанію з примусового стягнення заборгованості з виплати заробітної плати. Запуск цього напрямку роботи був підкріплений успіхом ініціативи зі стягнення заборгованості за аліментами.

Що було зроблено для вирішення питання невиплати заборгованої заробітної плати?

Міністерство юстиції активізувало роботу системи виконання судових рішень. У 2018 р. розпочалась масштабна інформаційна кампанія зі стягнення заборгованості з виплати заробітної плати. В межах кампанії було створено публічний електронний реєстр підприємств-боржників з виплати заробітної плати, де кожен охочий зможе перевірити, чи сплачує конкретне підприємство зарплату своїм працівникам. Окрім того, у столиці та інших регіонах України працюють штаби контролю за виконанням рішень про стягнення заборгованості.

Ініціатива дає результати

Тільки за перший місяць 2019 р. державні виконавці столиці стягнули понад 1,2 млн грн заборгованості із заробітної плати.

У Солом'янському районному відділі державної виконавчої служби столиці перебувало виконавче провадження з примусового виконання виконавчого листа, виданого Апеляційним судом м. Києва, про стягнення з Акціонерного банку «Укргазбанк» заборгованості на користь одного з працівників. Згідно з рішенням суду, підприємство має повернути середній заробіток за час вимушеного прогулу працівника у розмірі 721 862,60 грн.

У жовтні 2016 р. державний виконавець виніс постанову про відкриття виконавчого провадження. Завдяки роботі мобільних груп та оприлюдненню інформації про боржника на відкритій «Дошці ганьби» боржник сплатив на рахунок стягувача всю заборговану суму — 721 862,60 грн.

Як звернутися до суду, якщо владнати питання в позасудовому порядку не вдалося?

Для стягнення заборгованості із заробітної плати працівник може звернутися до суду в порядку наказного провадження (вимога працівника про стягнення нарахованої, але не виплаченої заробітної плати є безспірною) та позовного провадження (існує спір щодо розміру заборгованості з виплати заробітної плати та/або права на її отримання). Термін звернення до суду з позовом про стягнення заробітної плати необмежений.

Як довго чекати рішення?

Суд розглядає заяву про видачу судового наказу протягом 5-ти днів з дня її надходження. Якщо боржником у заяві про видачу судового наказу вказана фізична особа, яка не має статусу підприємця, то суд розглядає заяву протягом 5-ти днів з дня отримання судом у порядку, передбаченому ч. 5, 6 ст. 165 Цивільного процесуального кодексу України, інформації про зареєстроване у встановленому законом порядку місце проживання (перебування) фізичної особи-боржника, та у разі її задоволення видає судовий наказ. У разі ненадходження до суду заяви від боржника про скасування судового наказу протягом 5-ти днів після закінчення строку на її подання (15-ти днів з дня вручення копії судового наказу) судовий наказ набирає чинності.

Яка відповідальність підприємства-боржника?

Ст. 41 Кодексу України про адміністративні правопорушення визначено адміністративну відповідальність за порушення встановлених термінів виплати заробітної плати, виплату її не в повному обсязі, що тягне за собою накладення штрафу на посадових осіб підприємств, установ та організацій незалежно від форми власності та громадян-суб'єктів підприємницької діяльності — від 30 до 100 неоподаткованих мінімумів доходів громадян (510-1700 грн).

Повторне протягом року вчинення порушення, передбачене ч. 1 цієї статті, за яке особу вже було піддано адміністративному стягненню, або ті самі діяння, вчинені щодо неповнолітнього, вагітної жінки, одинокого батька, матері або особи, яка їх замінює і виховує дитину віком до 14 років або дитину-інваліда — від 100 до 300 неоподаткованих мінімумів доходів громадян (1700–5100 грн).

Яка відповідальність?

Згідно зі ст. 175 Кримінального кодексу, за безпідставну невиплату заробітної плати громадянам більше ніж за один місяць, вчинену умисно керівником підприємства, установи або організації незалежно від форми власності, передбачається покарання у вигляді штрафу від 500 до 1000 неоподаткованих мінімумів доходів громадян або виправних робіт на строк до 2-х років, або позбавлення волі на строк до 2-х років, з позбавленням права обіймати певні посади чи займатися певною діяльністю на строк до 3-х років.

Якщо невиплата вчинена внаслідок нецільового використання коштів, призначених для виплати заробітної плати, передбачається покарання у вигляді штрафу від 1000 до 1500 неоподаткованих мінімумів доходів громадян або обмеженням волі на строк до 3-х років, або позбавленням волі на строк до 5-ти років, з позбавленням права обіймати певні посади чи займатися певною діяльністю на строк до 3-х років. Особа звільняється від кримінальної відповідальності, якщо до притягнення до кримінальної відповідальності вона здійснила виплату заробітної плати, стипендії, пенсії чи іншої встановленої законом виплати громадянам.

Знайте!

Контроль за дотриманням законодавства з оплати праці на підприємствах здійснюють такі організації: Міністерство соціальної політики, структурні підрозділи Державної фіскальної служби України, Державна служба України з питань праці, професійні спілки, інші органи та організації, що представляють інтереси найманих працівників.

Шановні читачі! Редакція не надає юридичні консультації по телефону. Надсилайте свої запитання поштою або на електронну адресу газети.

Як правильно вибирати насіння для багатого урожаю

У цій статті ми познайомимо вас з основними прийомами визначення якості насіннєвого матеріалу, які дозволять збільшити врожайність.

Районування

Правильно обраний сорт або гібрид буде запорукою успіху для отримання хорошого врожаю. Найбільш важливим критерієм вибору насіння прийнято вважати районування, тобто прив'язка певного сорту культури до місцевості, в якій були отримані найкращі результати врожайності. Таким чином, перш ніж йти в магазин вибирати насіння, вам слід вивчити інформацію про сорти культур, які раніше були успішно вирощені у вашому регіоні.

Упаковка

Прийшовши в магазин і взявши в руки той чи інший пакетик насіння, слід звернути увагу на його упаковку. Упаковка, яка не має поліетиленового прошарку, не здатна забезпечити тривале зберігання насіння і, якщо таке насіння знаходилося в приміщенні з високою вологістю - відсоток їх схожості буде значно знижений. Насіння, оброблене фунгіцидами, буде пофарбоване в зелений або червоний колір.

Також у ваших руках може виявитися невеликий, герметично упакований пакетик насіння з поліетиленовим прошарком з фольги, що забезпечує збереження насіння від потрапляння ультрафіолетових променів. Це також є показником того, що перед вами якісний посадковий матеріал.

Опис сорту на упаковці

На пакетику з насінням обов'язково має бути текст, що містить опис сорту, також можуть використовуватися графічні символи, значення яких повинно бути зрозумілим.

Сумлінні фірми-виробники завжди вказують логотип компанії і контактну інформацію, яка містить юридичну адресу, адресу електронної пошти та контактні телефони.

На лицьовому боці пакетика насіння розміщують фото рослини та її назву, яку обов'язково повинно бути чітко видно. Також зустрічаються так звані «білі» пакети, на яких немає фотографії рослини. Таке насіння дешевше, але також є якісним, якщо дотримані всі правила його упаковки.

На упаковці обов'язково має бути вказана кількість насіння в грамах або поштучно.

Зверніть увагу на терміни придатності насіння, зазначені на штемпелі упаковки. Не варто побоюватися, що, купуючи насіння з вичерпаним терміном придатності на упаковці, ви викинете гроші на вітер, позаяк іноді схожість насіння зберігається до п'яти років.

Ще одним правилом при купівлі насіння варто виділити те, що не потрібно купувати посадковий матеріал мимохідь, наприклад, у супермаркетах або на стихійних ринках, позаяк у таких точках продажу не завжди можуть дотримуватися необхідних умов зберігання. Віддавайте перевагу перевіреним магазинам або інтернет-сайтам, які професійно займаються продажем насіння.

Спеціалізовані магазини з продажу насіння мають ряд переваг:

Профільні магазини дотримуються умови зберігання посадкового матеріалу, адже налаштовані на довгострокове співробітництво з покупцями і турбуються про репутацію магазину, що значно знижує шанс придбання неякісного продукту.

За потреби вам завжди зможуть надати документацію (сертифікат якості).

Сорт або гібрид

Перш ніж віддати перевагу сортовим або гібридому насінню, слід розібратися з метою придбання. Сортове насіння придатне до передачі аналогічних якостей потомства, тобто з отриманого урожаю ви зможете самостійно заготовити насіння, яке буе використовуватися як садівний матеріалу на наступний рік. Тоді як гібридні сорти не здатні повною мірою передати всі свої властивості нащадкам, а їх вирощування спрямоване на одержання зовні більш добротного врожаю.

Також варто зауважити, що гібридні сорти відрізняються більш високими показниками цвітіння і плодоношення, їх витривалість і стійкість до захворювань вище порівняно з сортовими культурами. Щодо негативних показників при виборі гібридних сортів можна вважати те, що їх вартість вищасортового насіння.

Намагайтеся купувати насіння різних виробників і сортів, так ви зможете компенсувати можливе зниження показників урожайності сорту в новому посадковому періоді (році.)

Як назвати дитину

Пам'ятайте, що ім'я може тільки вплинути на характер вашої дитини, але не формуватиме його повністю. Часто буває складно вирішити, як назвати дитину? Адже мама може мріяти про одне ім'я, тато - про інше, а бабусі і дідусі будуть наполягати на своїх. При виборі імені малюка потрібно враховувати не тільки його благозвучність, унікальність, але і гармонійне поєднання з по батькові та прізвищем. Адже ім'я залишається з людиною на все життя і може впливати на її долю, інформує Ukr.Media.

Іноді в самому імені може бути закладений код успіху. Наприклад, Володимир або Вікторія (перемога) можуть спонукати дитину прагнути до більшого і не пасувати перед труднощами. Імена, які були дані на честь родичів, можуть підвищити самооцінку малюка, якщо про тих добре відгукуються. Рідкісні імена можуть підкреслити унікальність вашої дитини, її неповторність. Однак, якщо ім'я дуже складне або незвичайне, то у вашого чада можуть виникнути труднощі з його вимовою і навіть комплекси, якщо його друзі чи вчителі в школі не зможуть відразу правильно його назвати.

Поради щодо підбору імені

Якщо у вас вже є деякі варіанти імен, спробуйте їх приміряти на абсолютно сторонній людині. Подивіться, які асоціації викликає у вас це ім'я, і яке враження буде справляти ця людина.

Попросіть кого-небудь вимовити обране ім'я вголос. Саме так будуть постійно звертатися до вашої дитини. Якщо вас це не влаштовує, значить, пошук варто продовжити.

Подумайте про те, хто з відомих людей або ваших знайомих носить таке ж ім'я. Якщо ви добре знаєте людей, то проаналізуйте їх характери і те, як у них складається життя. Хоча доля у вашої дитини буде своя, але характер може бути схожим. Тут вам можуть допомогти різні описи характеристик і значення імен, тобто тлумачення імені. Уявіть, яке життя буде у вашої дитини. Якщо ви бажаєте для неї спокійної і щасливої долі, то намагайтеся вибирати не дуже рідкісне і не найпоширеніше водночас. Поширені імена здаються занадто банальними. А ось дуже рідкісне ім'я, навпаки, приверне до нього занадто багато уваги, що не завжди буде приємним.

Незвичайні імена для хлопчиків

У наш час дітям дають рідкісні імена все частіше. Деякі навіть вигадують їх самостійно, і в цьому немає нічого поганого. Серед незвичних імен для хлопчиків зустрічаються старослов'янські, православні європейські та американські. Наприклад, такі імена як Пахом, Устин, Фома, Лук'ян - можна знайти в православному календарі. А ось Назар, Мар'ян, Орест - серед українських традиційних імен. Такі імена, як Лукас, Марк, Алекс - можна віднести до інтернаціональних. Красиві і рідкісні - Ерік, Ернест, Братислав, Амур, Ираклій.

Незвичайні імена для дівчаток

Дівчатам зазвичай дають імена, які покликані підкреслити їх ніжність, красу і незвичність. Наприклад, Сніжана, Заріна, Дарина, Пекла. Серед рідкісних імен можна назвати Пелагею, Авдотью, Агату, Злату, Діану. У православному чи католицькому календарі можна підібрати ім'я, пов'язане з днем народження. Серед них бувають дуже красиві, такі як: Флоріана, Онися, Беата, Серпня. Європейський або інтернаціональний стиль передбачає імена: Лана, Софі, Нінель, Міла.

Кожна країна має свою культуру і традиції. Тому в деяких державах батькам варто підходити до вибору імені для дитини з обережністю.

НАЙБЕЗГЛУЗДІШІ МІФИ ПРО ЗДОРОВ'Я, в які не потрібно вірити

Інтернет повний інформації та дезінформації. І ось вісім найбільш популярних міфів про здоров'я, яким вірять майже всі.

МІФ: стрес і підйом важких предметів можуть викликати викидень

Трапляється викидень, коли злиття між сперматозоїдом і яйцеклітиною не є досконалим, і рідко це відбувається через травму.

Тим не менш, опитування 2015 року показує: 76% людей вважають, що стрес викликає викидень.

МІФ: кофеїн веде до зневоднення

Оскільки кофеїн є сечогінним засобом, багато хто вважає, що він також викликає зневоднення. Але це не так.

Згідно з дослідженням, ви можете пити каву, без страху втратити зайву рідину з організму.

МІФ: протизаплідні таблетки призводять до аборту

Екстрені протизаплідні засоби функціонують трьома способами: запобігають дозріванню яйцеклітини, запліднення або прикріпленню заплідненої яйцеклітини до стінки матки.

МІФ: вживання алкоголю допоможе вам краще спати

Але ви ніколи не прокинетеся після алкоголю з відчуттям повного відновлення сил. Алкоголь дійсно допоможе заснути, але сон буде фрагментованим.

МІФ:якщо ви знаходитесь в приміщенні, вам не потрібно наносити сонцезахисний крем

Навіть якщо ви знаходитесь вдома або в машині, ваша шкіра все одно потребує захисту. Вчені виявили, що промені можуть проникати через скло і ведуть до пошкодження шкіри.

МІФ: ви можете перестати приймати антибіотики, коли почнете відчувати себе краще

Не можна переривати курс лікування. Тілу потрібен час, щоб повністю відновитися від інфекції.

МІФ: клацання пальцями призводить до артриту

Артрит викликаний способом життя та харчуванням і не має ніякого відношення до цієї звички. Тим не менш, вам слід уникати надмірного клацання, так як це може призвести до травми.

А в які з цих міфів вірите ви?

Підготувала Анна МЕЛЬНИК.

Обласна щотижнева газета
«ФЕРМЕР ПРИДНІПРОВ'Я»
Свідоцтво про реєстрацію ДП 2161-899Р від 23.02.2017 р.
ЗАСНОВНИК ТА ВИДАВЕЦЬ
ТОВ «Редакція газети «Фермер Придніпров'я»
Голова редакційної ради
Анатолій ГАЙВОРОНСЬКИЙ
Головний редактор Лариса ШАРА

49000, м. Дніпро, вул. Воскресенська, 41, оф.109
786-02-21, 098-183-00-18, 050-850-72-74
e-mail:farmer.gazeta@gmail.com
www.farmer.dp.ua
www.facebook.com/farmer.dp.ua
Друк ТОВ «Видавничий дім «Кераміст»
69057, м. Запоріжжя, вул. Сєдова, 16
Обсяг 2 друк. арк. Друк офсетний.
Зам. № 1983908. Тираж у лютому 9212.

Редакція не завжди поділяє точку зору авторів публікацій.
Гонорар сплачується тільки за замовлені матеріали.
Під цим знаком матеріал опубліковано на комерційній основі.
Відповідальність за зміст реклами несуть рекламодавці.
Посилання при передруку на «Фермер Придніпров'я» обов'язкове.
Газета за посиланням використовує повідомлення інформаційних порталів.
Оформлення передплати та доставку газети здійснює Дніпропетровська філія ПАТ «Укрпошта».
Передплатний індекс 60092

Прибуткова квасоля

Квасоля – незамінна страва для людей, які дотримуються правильного харчування і стежать за своїм здоров'ям. Важко переоцінити користь бобової культури для нервової системи, серця і шкіри. У зв'язку з високою поживністю і величезною користю квасоля дуже популярна в кулінарії. Її використовують для приготування перших і других страв, і навіть десертів. Затребуваність культури і постійний попит спонукають все більшу кількість сільських підприємців почати свій бізнес з вирощування квасолі. Варто сказати, що хоча вирощування культури вимагає зусиль і вкладень, але є досить нескладним заняттям, адже сама культура – невибаглива. Тому у багатьох навіть підприємців є шанс побудувати непоганий і прибутковий бізнес на вирощуванні квасолі.

Бізнес на квасолі: суть ідеї

Вирощування квасолі як бізнес-ідея – досить трудомістке і копітке заняття, що вимагає певних знань і зусиль. Але, правильно організувавши процес вирощування бобової культури і налагодивши канали збуту, підприємці можуть отримати немаленький дохід вже через короткий проміжок часу.

Найменш ризикованим стане даний бізнес для людей, що живуть в сільській місцевості і мають оброблені земельні ділянки. Наявність своєї плантації і необхідного для обробітку ґрунту обладнання дозволить максимально скоротити витрати на оренду землі і покупку техніки, що відповідно знизить і собівартість товару.

Але зайнятися вирощуванням квасолі може і людина, у якої немає досвіду сільськогосподарської діяльності, тому що дана бізнес-ідея легка в реалізації і має ряд переваг. А саме:

Легкість технології вирощування, освоїти яку можуть навіть недосвідчені садівники.

Посіви не вимагають специфічного догляду та постійної обробки.

Головне, що потрібно знати при посадці насіння: квасоля – теплолюбна культура, тому щоб отримати максимальний урожай рослині необхідно забезпечити посівам теплий температурний режим.

Низька величина витрат

Тривалий період зберігання квасолі. У разі тимчасової відсутності варіантів збуту, стійка бобова культура при дотриманні правил зберігання може зберігати свої товарні властивості до 5 років.

Швидка окупність проекту. Зібрати урожай після посіву насіння квасолі можна вже через 70 днів. При цьому з одного квадратного метра ділянки можна зібрати близько кг бобової культури. До того ж, квасоля дає урожай двічі на рік.

Перед початком реалізації бізнес-проекту з вирощування квасолі, в першу чергу, потрібно проаналізувати можливі ринки збуту культури, вивчити технологію її вирощування, провести підрахунок можливих витрат і доходів і оцінити прогнозовану рентабельність проекту.

Канали збуту квасолі

Квасоля – досить відома і затребувана в кулінарії бобова культура, попит на неї є завжди. Реалізувати збут продукції можна декількома способами:

здійснювати продаж квасолі особисто на овочевому ринку;

постачати товар оптом іншим постачальниками або овочевим базам;

постачати продукт безпосередньо в заклади громадського харчування.

Бізнес на вирощуванні квасолі має одну головну перевагу – елементарну технологію вирощування культури, яка дозволяє досягти успіху в справі навіть новачкам і непрофесіоналам. Варто відзначити, що клімат нашої країни відмінно підходить для вирощування цієї корисної рослини.

Етапи технологічного процесу вирощування квасолі

Вибір земельної ділянки. Починати підготовку плантацій слід вже з осені, продовжуючи удобрювати ґрунт і навесні безпосередньо перед посадкою. Теплолюбні бобові культури слід садити при температурі не нижче 14 °.

Догляд за посівами. Слід сказати, що специфічних заходів по догляду не потрібно, потрібно лише дотримуватися загальних правил – своєчасний полив, розпушування, добриво ґрунту.

Збір врожаю. Дозрівають посіви протягом 2-х місяців. Головне на цьому етапі – не дати культурі перезріти, адже тоді вона втратить більшу частину своїх корисних властивостей.

Витрати на здійснення проекту

В цілому, бізнес на вирощуванні квасолі є низьковитратним. Однак підприємцю все ж таки доведеться понести деякі витрати. Згрупувати їх можна наступним чином:

Витрати на покупку посадкового матеріалу.

Витрати на догляд за посівами. Для досягнення максимальної врожайності фермерам необхідно ретельно стежити за якістю і кислотністю ґрунту, видаляти рослини-шкідники, своєчасно поливати посіви. Можливо, доведеться придбати спеціальне обладнання, яке допоможе автоматизувати і прискорити цей процес.

Витрати на оплату плантації. Наявність особистої земельної ділянки дозволить скоротити собівартість готового продукту на величину даної групи витрат.

Витрати на оплату послуг найманих робітників (при великих масштабах посівів).

Транспортні витрати, пов'язані з реалізацією квасолі.

При правильному вирощуванні урожай квасолі можна збирати двічі на рік. З 1 га. посівів можна зібрати 100-150 центнерів цінної бобової культури, вартістю 20 грн. / Кг. Таким чином, виручка проекту при обробленні 1 га посівів квасолі складе близько 200 тис. грн. Такі високі доходи цілком можуть покрити всі витрати на вирощування і принести чималий прибуток.

Оцінка можливої рентабельності

Найбільш показовим при виборі бізнес-ідей є саме показник рентабельності бізнесу. Щоб визначити коефіцієнт ефективності бізнесу необхідно співвіднести прибуток і собівартість продукції. Так як, очікувані доходи бізнесу з вирощування квасолі значно перевищують сумарні витрати, то можна говорити про високу рентабельність даної бізнес-ідеї.

Однак варто врахувати, що великий вплив на ефективність бізнесу з вирощування квасолі надають погодні умови і якість посадкового матеріалу. Тому для зменшення ризиків бізнес бажано починати з обробітку невеликих земельних ділянок.

Як висновок слід сказати, що бізнес на вирощуванні квасолі – легке і доступне заняття, яке за мінімальних вкладень і зусиль може принести непоганий прибуток.

ПРИ ВРОЖАЙНОСТІ квасолі в 100-150 ц/га навіть за невисокої ціни можна виручити приблизно 200 тис. грн доходу. А якщо збирати врожай двічі на рік, що в Україні цілком можливо, то відповідно — вдвічі більше, свідчать розрахунки, опубліковані ресурсом «Бізнес в Україні 2018».

Такі високі доходи цілком можуть покрити витрати на вирощування і принести чималий прибуток, зазначають аналітики.

Бізнес з виробництва квасолі є досить низьковитратним. Основні статті — це посадковий матеріал, догляд за посівами, оренда землі, оплата праці найманих працівників, транспортні та інші реалізаційні витрати.

Найменш ризиковою така діяльність є для тих, хто проживає в сільській місцевості та має власну ділянку. Це дозволить скоротити витрати на оренду землі, а значить і знизить собівартість товару.

При цьому технологія вирощування квасолі досить нескладна, а посіви не потребують специфічного догляду та постійної обробки. Головне, що потрібно знати при посадці насіння, так це те, що квасоля — теплолюбна рослина і боїться ґрунтових приморозків, сіяти її варто, коли встановиться теплий температурний режим.

До слова, через високий експортний попит останнім часом українські фермери активно нарощують площі під квасолею. Очікується, що до 2020 року посіви збільшаться вдвічі і сягнуть чи не 85 тис. га.

КВАСОЛЯ МІО: з гектара фермери виторговують 200 тис. грн.

ТІ, ХТО ЗІБРАВСЯ вирощувати квасолю в домашніх умовах, повинні знати, що це теплолюбива рослина, тому перш ніж висаджувати насіння в ґрунт, він повинен прогрітися до + 12 °С. Лише дорослі рослини можуть перенести короткочасне зниження температури до -3 °С. Для вирощування квасолі оптимальною вважається температура 28-32 °С.

Варто також відзначити, квасоля, що в'ється і кущова, бувають двох видів: лущильна і спаржева. Якраз з лущильних сортів отримують зерна. Урожай лущильних сортів збирають при повній стиглості рослини. Зберігають його у сухому приміщенні, попередньо зв'язавши в пучки і просушивши, після чого лущити. Якщо говорити про спаржеві сорті, то їх використовують разом з недорозвиненими зернами в зеленому вигляді.

Загортання насіння квасолі

Квасоля проростає не дуже добре, оскільки оболонка зерен тверда. У той же час замочувати їх перед посівом небажано, оскільки при недостатньому прогріванні ґрунту вони можуть згнити. Перед посадкою зерна краще залити гарячою водою близько 70 °с з додаванням в неї марганцю до яскраво-рожевого кольору. Довго зерна в такій воді не тримайте, а відразу ж йдіть їх висаджувати. Після посіву грядка поливається цією ж водою. Можна розглянути і інший варіант: перед посівом самі грядки поливаються водою близько 50 °С, також з додаванням марганцю і після висівається насіння. Вирощуючи квасолю вдома через розсаду у відкритий ґрунт, вона проростає тільки після того, як пройдуть весняні заморозки.

Ґрунт для вирощування квасолі

Квасоля повинна вирощуватися на багатому гумусом, мікроелементами, родючому і пухкому ґрунті. Відповідно якщо на вашій ділянці ґрунт бідний, то необхідне підживлення мікроелементами безпосередньо перед самим цвітінням рослини. Ґрунт для квасолі повинен бути трохи лужний - pH 6 - 6,5. Перед самою посадкою потрібно внести розкислювач. Для цього можна застосувати доломіт, крейду або попіл. Квасоля - світлолюбна рослина, і про вибір місця перед посадкою потрібно подбати. Також рослини повинні бути захищені від вітрів.

Посів квасолі виконують на глибину 5-7 см з відстанню між зернами близько 8-10 см, між рядками – 20-30 см. Залежно від способу посіву лунки можуть розташовуватися за схемою 40*40 см (при квадратно-гніздовому способі). Крім цього, висаджування квасолі краще робити на грядках, тому що перезволоження ґрунту на неї справляє негативний вплив. Полив повинен бути регулярним до тих пір, поки не буде другої пари справжніх листків. Далі зволоження ґрунту припиняється до фази цвітіння. Після початку цвітіння полив знову поновлюється.

Чим і як підгодовувати квасолю?

Перша підгодівля квасолі виконується при появі сходів. Розчин складається з розведеного в два рази настою бур'янів, плюс до всього на відро розчину додається 1 столова ложка суперфосфату калію. Оскільки на коренях квасолі живуть бульбочкові бактерії, які забезпечують рослину азотом, то додаткової підгодівлі азотом квасоля не потребує.

Але все ж у початковий період росту варто внести органічні добрива, які містять азот. Це пов'язано з тим, що бульбочкових бактерій ще не настільки багато. Як раз саме настій бур'янів буде підходящим варіантом. Звичайно ж, замість описаної підгодівлі можна використовувати будь-які комплексні добрива. Буде достатньо двох столових ложок на 10 л води. Другий раз квасолю підгодовують в момент цвітіння. На 10 л води додається столова ложка суперфосфату і калію.

Шкідники квасолі

Існує в основному лише два шкідника квасолі – квасолева зернівка і павутинний кліщ. Кліщ вражає рослини в теплиці, при цьому листя стає світлішим, після жовтіє і засихає. Боротися з цим шкідником можна за допомогою хімпрепарату. Що стосується квасолевої зернівки, то цей шкідник знаходиться всередині зерна. При посадці потрібно бути уважним, щоб не висадити пошкоджені боби.

Оскільки квасоля росте дуже швидко, то плодоношення починається за 50-60 днів. У той же час якщо погода несприятлива, то плодоношення може затягнутися. На цьому, мабуть, можна і закінчити статтю, присвячену вирощуванню квасолі в домашніх умовах.

РЕКЛАМА

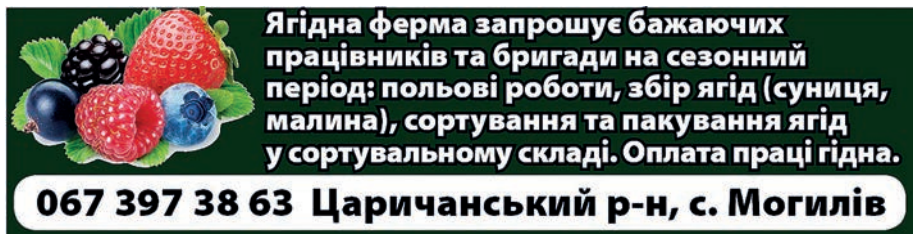

ПРОДАМ

СЕМЕНА кормовых трав (люцерна, эспарцет, клевер, кострец, суданка и т.д.),сидератов, медоносов, гибриды и сорта подсолнечника, кукурузы и др.культур.
Тел. 095-17-15-312 www.semenatrav.com

ПОТРІБНІ: бармени, офіціанти, повара, помічники повара, посудомийки, кухонні працівники, прибиральниця, столяр, сантехник, промоутер, мангальник на Азовське море.
050-374-14-63, 096-990-80-80